

Birkaç ay evvel Ayaan Hirsi Ali ile Sam Harris'in bir [podcast'ini][podcast] dinledim. Hirsi Ali'yi daha öncesinden tanımıyorum ama anladığım kadarıyla İslam'ın temelde kadına bakışının *aşğılayıcı* olduğunu, bunun da uygulamadan değil, bizzat Peygamber a.s.'ın uygulamasından kaynaklandığını ve "kadın"ın İslam'dan kurtarılması gerektiğini (vs. vs.) söylüyor. Somali, Suudiyye, Kenya, Hollanda, Birleşik Devletler diye listelediği bir *yaşadığı yerler* gemişı olduğu için, böyle bir fikir anlaşılabilir.

Anlaşılabilir çünkü insanların fikirlerini ister istemez yaşadıkları konuma göre değerlendirmeniz gerekiyor. Hayatı boyunca cinsel olarak kullanılmış, ilişkilerini hep cinsellik temelinden yaşamış biri, başını örtüp, *evinin kadını* olduğunda *özgürleştiiğini* söyleyebiliyor. Hayatı boyunca kariyer peşinde koşmuş, kendini hep bunun üzerinden anlatmaya çalışmış biri bir manastıra kapandığında *özgürleştiiğini* söylüyor. Hayatı boyunca dini kurallarla çerçevelenmiş bir hayat yaşayan biri, *din yalan* dediğinde *özgürleştiiğini* söylüyor. Biz hangi konumdaysak, hangisine daha yakınsak, onu daha anlaşılır buluyoruz. Birinin gibi manastıra kapanıp, *Tanrı'da özgürleştiiğini* söylemesi mesela bana çok garip geliyor.

Bu sebeple *İslam düşmanı* dediğimiz kişinin hangi konumdan, hangi tepeden konuştuğuna bakıyorum. O tepe benim olmak istediğim bir yer mi? Orada bulunmam kendim için, *sınıfım* için, sevdiklerim için bir anlam ifade ediyor mu? Hayatını Türkiye'de geçirmiş bir Ermeni, *putlara hayır* diye başlayan dinin Mekke'deki büyükçe bir küpe tapmaya dönüştüğünü söylediğinde, onun bu dini en iyi ihtimalle ne kadar benimseyebileceğini düşünüyorum. Neticede Roma ve Yahudi dininin aksayan taraflarını taşıyan Hristiyanlığın kafasıyla yetişmiş birinin Tanrı'nın *kişisel* olması gerektiğini, yeryüzündeki işini *vücuda gelerek* yapması gerektiğini düşünmesi normal geliyor. Ancak bu onun bulunduğu yerin yanlış olmadığı anlamına da gelmiyor.

Kısacası insanları dinlerken, nereden, kim adına, hangi geçmişten gelerek konuştuklarına bakmak icap ediyor. Hepimiz zamanın, geçmişimizin, yaşadıklarımızın kölesiyiz, özgürlüğümüz de bu köleliği idrak etmekle geçiyor.